

Αγωνιστική Συστήριση Εκπαιδευτικών

ο συνδυασμός που στηρίζει το

*“Αντικειμενική αξιολόγηση
και αναδιοργάνωση των
δομών υποστήριξης της
εκπαίδευσης”*

**ΤΩΡΑ ΧΡΕΙΑΖΕΤΑΙ ΝΑ ΔΥΝΑΜΩΣΕΙ
Η ΠΑΛΗ ΓΙΑ ΤΑ ΣΥΓΧΡΟΝΑ ΜΟΡΦΩΤΙΚΑ ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΑ
ΚΑΙ ΤΟ ΣΧΟΛΕΙΟ ΤΩΝ ΛΑΙΚΩΝ ΑΝΑΓΚΩΝ!**

ΤΩΡΑ ΧΡΕΙΑΖΕΤΑΙ ΝΑ ΔΥΝΑΜΩΣΕΙ Η ΠΑΛΗ ΓΙΑ ΤΑ ΣΥΓΧΡΟΝΑ ΜΟΡΦΩΤΙΚΑ ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΑ ΚΑΙ ΤΟ ΣΧΟΛΕΙΟ ΤΩΝ ΛΑΙΚΩΝ ΑΝΑΓΚΩΝ!

Να αποσυρθεί άμεσα το σχέδιο νόμου της κυβέρνησης για την αξιολόγηση και την «αναδιοργάνωση των δομών υποστήριξης της εκπαίδευσης»

ΝΑ ΔΥΝΑΜΩΣΕΙ Ο ΑΓΩΝΑΣ ΕΝΑΝΤΙΑ:

- Στην αντιεκπαιδευτική αξιολόγηση, που δρομολογείται σε όλα τα επίπεδα της εκπαίδευσης ως και τη σχολική μονάδα.
- Στις συγχωνεύσεις και καταργήσεις Δόμων και Υπηρεσιών.
- Στις αντιδραστικές - αντιεπιστημονικές αλλαγές στην Ειδική Αγωγή και την κατάργηση των ΚΕΔΔΥ.

Το σχέδιο νόμου για τις «δομές υποστήριξης της εκπαίδευσης»

Το σχέδιο νόμου για τις «δομές υποστήριξης της εκπαίδευσης», που έδωσε η κυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ – ΑΝΕΛ στη δημοσιότητα, είναι ένα ακόμα προαπαιτούμενο στα πλαίσια των μνημονιακών δεσμεύσεων με την Ε.Ε. και τους «θεσμούς», που πρέπει να ψηφιστεί έως το Μάη, πριν την 4η αξιολόγηση. Βασική πλευρά αυτών των δεσμεύσεων, αλλιώς και των κυβερνητικών επιδιώξεων, είναι οι περικοπές δαπανών και η «εξοικονόμηση» προσωπικού, η **προώθηση των διαδικασιών αξιολόγησης στην εκπαίδευση.**

Μέσα από τους κυβερνητικούς σχεδιασμούς, διαμορφώνεται το έδαφος για νέες, βαθύτερες, αντιδραστικές ανατροπές στο περιεχόμενο και τη λειτουργία του σχολείου (π.χ. ωράριο, εργασιακά δικαιώματα), στους στόχους της εκπαίδευσης, οι

οποίοι θα πρέπει να ταυτίζονται όλο και περισσότερο με τις λεγόμενες «δεξιότητες», τη «δια βίου μάθηση», τη σύνδεση με τις επιχειρήσεις (π.χ. μέσα από τα προγράμματα μαθητείας), **την ενίσχυση της επιχειρηματικότητας σε όλο το μήκος και το πλάτος της εκπαίδευσης, ξεκινώντας ακόμα από την τρυφερή προσχολική ηλικία.**

Οι κυβερνητικοί σχεδιασμοί δεν έχουν στόχο τη στήριξη του σχολείου και του εκπαιδευτικού, την επιστημονική και παιδαγωγική αναβάθμιση της εκπαιδευτικής διαδικασίας. Η κυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ – ΑΝΕΛ, όπως και οι προηγούμενες κυβερνήσεις, με την πολιτική της συνθλίβει τα μορφωτικά και εργασιακά δικαιώματα, διαμορφώνοντας μια μίζερη πραγματικότητα στο σχολείο.

- Για ποια «υποστήριξη» μιλάνε αλήθεια, όταν παραμένει η καθημερινότητα των χιλιάδων χαμένων διδακτικών ωρών στα σχολεία, του ολοήμερου Δημοτικού και Νηπιαγωγείου που οδηγούνται σε εκφυλισμό, τα κενά και οι ελλείψεις στην Ειδική Αγωγή, το κλείσιμο και η συγχώνευση τομέων και ειδικοτήτων στα ΕΠΑ.Λ.;
- Ποια «στήριξη» δίνεται στα σχολεία, όταν οι χιλιάδες συμβασιούχοι εκπαιδευτικοί θα απολυθούν τον Ιούνιο;
- Για ποια «ενίσχυση του εκπαιδευτικού έργου» μιλάνε, όταν οι λαϊκές οικογένειες βιώνουν τα καθημερινά αδιέξοδα, το άγχος της διαπαιδαγώγησης των παιδιών τους χωρίς καμιά ουσιαστική στήριξη; Όταν αναγκάζονται να πληρώνουν για ξένες γλώσσες, φροντιστήρια, ιδιωτικά κέντρα ειδικής αγωγής κ.ά.;

Το σχέδιο για την «αναδιοργάνωση των δομών» έρχεται να λύσει αυτά τα προβλήματα και να βοηθήσει την καθημερινότητα του σχολείου; Όχι!!

Όλοι όσοι έχουν μια στοιχειώδη εικόνα της πραγματικότητας γνωρίζουν ότι οι απόλυτες προτεραιότητες για τη στήριξη της εκπαίδευσης είναι: η πραγματοποίηση χιλιάδων μόνιμων διορισμών, η αναβάθμιση των υποδομών, οι σοβαρές αλλαγές που χρειάζονται στα αναλυτικά προγράμματα και τα σχολικά βιβλία, τα μέτρα στήριξης των πιο αδύναμων μαθητών κ.ά.

Τίποτα από αυτά δε γίνεται!

Η κυβέρνηση προσπαθεί να φορτώσει τα προβλήματα και τα αδιέξοδα της αντιλαϊκής πολιτικής στους ίδιους

τους εκπαιδευτικούς, τους μαθητές και τους γονείς.

Να τι εννοούσε η κυβέρνηση μέσα από το πρώτο σχέδιο, που είχε δημοσιεύσει στα τέλη του 2017, όταν μιλούσε για δυνατότητα «*..αυτόνομου σχεδιασμού και υλοποίησης του εκπαιδευτικού έργου*». Στην πράξη δηλαδή να επιλύει από μόνο του το κάθε σχολείο όλα τα κρίσιμα ζητήματα της λειτουργίας του.

Είναι χαρακτηριστικό το παράδειγμα του Δήμου της Αθήνας, όπου 95(!) σχολεία μπήκαν σε καθεστώς επιτροπείας και παύσης πληρωμών από την τακτική επιχορήγηση για χρέη κυρίως στις ΔΕΚΟ. Τα σοβαρά λειτουργικά προβλήματα, που προκαλεί η συνεχόμενη υποχρηματοδότηση των σχολικών επιτροπών, είναι η «γενναιόδωρη υποστήριξη» από την κυβέρνηση!!

Σε σχέση με τις συγχωνεύσεις και καταργήσεις δομών και τις νέες δομές που σχεδιάζονται

1. Περιφερειακά Κέντρα Εκπαιδευτικού Σχεδιασμού (ΠΕ.Κ.Ε.Σ.)

Σε επίπεδο Περιφερειακών Διευθύνσεων δημιουργούνται 24 ΠΕ.Κ.Ε.Σ., ως προϊόν της κατάργησης των Περιφερειακών Επιμορφωτικών Κέντρων (Π.Ε.Κ.), των Προϊσταμένων Παιδαγωγικών Καθοδήγησης και των Σχολικών Συμβούλων.

Σύμφωνα με το σχέδιο νόμου αποστολή των ΠΕ.Κ.Ε.Σ είναι: *«ο εκπαιδευτικός σχεδιασμός, η παρακολούθηση, ο συντονισμός και η στήριξη του εκπαιδευτικού έργου των σχολικών μονάδων και Ε.Κ., ο συντονισμός των Κ.Ε.Σ.Υ, Κ.Ε.Α και Ε.Κ.Φ.Ε της περιοχής ευθύνης τους, η επιστημονική και παιδαγωγική καθοδήγηση των εκπαιδευτικών, η οργάνωση της επιμόρφωσης, καθώς και η υποστήριξη του συλλογικού προγραμματισμού και της ανατροφοδοτικής αποτίμησης του εκπαιδευτικού έργου σε περιφερειακό επίπεδο».*

Η ίδια η φυσιογνωμία των ΠΕ.Κ.Ε.Σ., η συγκεντρωτική τους μορφή, η τεράστια απόστασή τους από τη ζωντανή σχολική πραγματικότητα αποδεικνύει ότι ο πραγματικός σκοπός της ίδρυσής τους δεν είναι η στήριξη για την επίλυση των προβλημάτων που εμφανίζονται στο πεδίο της σχολικής ζωής.

Για παράδειγμα το ΠΕ.Κ.Ε.Σ Κρήτης: Θα στελεχώνεται από 20 περίπου Συντονιστές Εκπαιδευτικού Έργου (σήμερα υπάρχουν 55 Σχολικοί Σύμβουλοι Πρωτοβάθμιας και Δευτεροβάθμιας), που θα έχουν στην ευθύνη τους τις περίπου 800 σχολικές μονάδες της Πρωτοβάθμιας και τις 230 σχολικές μονάδες της Δευτεροβάθμιας και επιπλέον

την ευθύνη για τους εκπαιδευτικούς των κλάδων τους. Πιστεύει κανείς ότι θα «στηρίζουν» στην πράξη τα σχολεία, όταν οι Συντονιστές θα θέλουν πάνω από 4 μήνες για να κάνουν μια απλή επίσκεψη σε κάθε σχολείο της ευθύνης τους;

Άλλος θα είναι ο ρόλος των ΠΕ.Κ.Ε.Σ. Θα έχουν καθαρά επιτελική ευθύνη στην οργάνωση της εκπαιδευτικής πολιτικής, σε επίπεδο Περιφέρειας. Θα αναλάβουν ρόλο προωθητή των κεντρικών κατευθύνσεων και στόχων για το περιεχόμενο της εκπαίδευσης και τη λειτουργία των σχολείων.

Στην ουσία μιλάμε για **«μικρά υπουργεία παιδείας»**, που θα συγκεντρώνουν πλήθος

αρμοδιοτήτων και θα παίζουν καθοριστικό ρόλο στη χάραξη της εκπαιδευτικής πολιτικής.

Στόχος είναι τα ΠΕ.Κ.Ε.Σ. να αναλάβουν κομβικό ρόλο στην οργάνωση και προώθηση της διαδικασίας της αξιολόγησης, στον έλεγχο των παρακάτω δομών έως και το επίπεδο του σχολείου. Στην παρ. 7 του άρθρου 47 για τον συλλογικό προγραμματισμό και αποτίμηση του εκπαιδευτικού έργου αναφέρεται χαρακτηριστικά: *«Το ΠΕ.Κ.Ε.Σ, αφού λάβει υπόψη τις εκθέσεις αποτίμησης των σχολικών μονάδων, συντάσσει συνολική συμπερασματική έκθεση για τη διαδικασία του συλλογικού προγραμματισμού και της ανατροφοδοτικής αποτίμησης του εκπαιδευτικού έργου των σχολικών μονάδων της οικείας Περιφέρειας, την οποία υποβάλλει στο ΙΕΠ».*

2. Κέντρα Εκπαιδευτικής και Συμβουλευτικής Υποστήριξης (Κ.Ε.Σ.Υ.).

Καταργούνται τα Κ.Ε.Δ.Δ.Υ., οι Σ.Σ.Ν., τα Κ.Ε.Σ.Υ.Π. και τα Κ.Ε.Π.Λ.Η.Ν.Ε.Τ. και στη θέση τους δημιουργούνται τα Κ.Ε.Σ.Υ, τα οποία συγκροτούνται σε επίπεδο Διεύθυνσης και είναι κοινά για Πρωτοβάθμια και Δευτεροβάθμια Εκπαίδευση.

Σύμφωνα με το σχέδιο νόμου αποστολή των Κ.Ε.Σ.Υ. είναι: «η υποστήριξη των σχολικών μονάδων και Ε.Κ. της περιοχής ευθύνης τους για τη διασφάλιση της ισότιμης πρόσβασης όλων των μαθητών στην εκπαίδευση... Δραστηριοποιούνται στους τομείς της διερεύνησης εκπαιδευτικών αναγκών, της διενέργειας αξιολογήσεων, του σχεδιασμού και της υλοποίησης εκπαιδευτικών και ψυχοκοινωνικών παρεμβάσεων, καθώς και δράσεων επαγγελματικού προσανατολισμού, της υποστήριξης του συνολικού έργου των σχολικών μονάδων ή Ε.Κ., της διενέργειας ενημερώσεων και επιμορφώσεων και της ευαισθητοποίησης του κοινωνικού συνόλου»!!

Εντελώς διαφορετικά αντικείμενα και τομείς ενοποιούνται σε μια δομή. Η λογική των καταργήσεων δομών έχει προφανή στόχο τις περικοπές προσωπικού.

Όμως, πίσω από αυτό υπάρχει μια βαθιά αντιδραστική και αντιεπιστημονική αντίληψη, που θεωρεί ότι τα ΑμεΑ, οι μαθητές που αντιμετωπίζουν κοινωνικά προβλήματα, η συμβουλευτική και ο επαγγελματικός προσανατολισμός είναι κοινά πεδία επιστημονικής – παιδαγωγικής προσέγγισης και υποστήριξης!

Εάν προχωρήσουν αυτές οι αλλαγές θα έχουμε ένα πραγματικό πισωγύρισμα στην εκπαιδευτική πραγματικότητα της χώρας μας. Ειδικά τα ΑμεΑ στην πράξη καταργούνται και διαγράφονται **ως ομάδες προτεραιότητας και ειδικής εκπαιδευτικής στήριξης.**

Φανερώνεται το τι πραγματικά κρύβεται πίσω από τη λογική της συμπερίληψης στην Ειδική Αγωγή, όπως την προωθεί η κυβέρνηση.

Ειδικά η κατάργηση των Κ.Ε.Δ.Δ.Υ. θα οδηγήσει σε ακόμα μεγαλύτερη υποβάθμιση της Ειδικής Αγωγής, θα φορτώσει εντελώς στις πλάτες των οικογενειών όλο το κομμάτι της διάγνωσης και στήριξης των παιδιών με ειδικές μαθησιακές ανάγκες και θα απαλλιάξει το κράτος από τις ευθύνες του.

Αντί να στελεχώσουν τα ήδη υποστελεχωμένα ΚΕΔΔΥ, που είναι χρόνια αίτημα του συνδικαλιστικού

Με τα Κ.Ε.Σ.Υ. ενοποιούνται σε μια δομή εντελώς διαφορετικά αντικείμενα και τομείς

κινήματος, ώστε να ανταποκριθούν στο έργο τους, (κάτι που είναι δύσκολο, λόγω έλλειψης προσωπικού με αποτέλεσμα να υπάρχει μεγάλη λίστα αναμονής, έλλειψη χώρων, έλλειψη υλικοτεχνικού εξοπλισμού με αποτέλεσμα να ζητούνται χορηγίες κ.ά.), τα συγχωνεύουν σ' έναν ενιαίο θεσμό μαζί με άλλες άσχετες μεταξύ τους δομές.

Με βάση την κατανομή του προσωπικού δε θα υπάρχει σε κάθε ΚΕΣΥ ούτε καν ένας από όλες τις ειδικότητες που στελέχωναν ένα ΚΕΔΔΥ! Μια σειρά από τις οργανικές θέσεις που δημιουργούνται σε αυτούς τους νέους θεσμούς είναι προσωποπαγείς, που σημαίνει ότι καταργούνται κάθε φορά που συνταξιοδοτείται ο εργαζόμενος που ανήκε σε κάθε μια από αυτές!

Με την εξάλειψη της διάγνωσης από τα Κ.Ε.Σ.Υ. αυτοί που θα πληρώσουν ακριβώς το «νέο και καινοτόμο» θα είναι τα παιδιά και οι οικογένειες τους, γιατί θα απευθύνονται στον ιδιωτικό τομέα για την απαραίτητη διάγνωση. Όσον αφορά τα Ιατροπαιδαγωγικά Κέντρα

του Υπουργείου Παιδείας, που υπολειτουργούν ανά την Ελλάδα, δε θα είναι σε θέση να εκδίδουν διαγνώσεις για τα προβλήματα των παιδιών.

Σε κανένα σημείο του σχεδίου νόμου δε γίνεται αναφορά στον θεσμό της Παράλληλης Στήριξης (Π.Σ.) μαθητών με αναπηρίες ή και ειδικές εκπαιδευτικές ανάγκες, την οποία μέχρι σήμερα την ευθύνη της πρότασης και εισήγησης είχε το ΚΕΔΔΥ.

Τελικά η κυβέρνηση με την «εξαφάνιση» των παιδιών με ειδικές ανάγκες που επιχειρεί, παύει να έχει και ευθύνη για την εκπαίδευσή τους! Το βάρος πέφτει στον εκπαιδευτικό και στο σχολείο συνολικά για την εκπαιδευτική παρέμβαση σε παιδιά με ειδικές ανάγκες που δε θα έχουν καν διάγνωση!

Η κατάργηση των ΚΕ.ΠΛΗ.ΝΕΤ., της δομής που είχε στην ευθύνη της τη στήριξη των δικτύων και των αναγκών των σχολείων στο επίπεδο της πληροφορικής, θα οδηγήσει στην άμεση παράδοση του τομέα αυτού στους ιδιώτες και τους εργολάβους. Θα επιβαρυνθεί ακόμα περισσότερο η κάθε σχολική μονάδα. Είναι πισωγύρισμα στη σημερινή εποχή, όπου η πληροφορική και οι νέες τεχνολογίες είναι στην καθημερινότητά μας, αντί να αναβαθμίζεται μια δημόσια δομή, αυτή να καταργείται.

3. Κέντρα Εκπαίδευσης για την Αειφορία (Κ.Ε.Α.)

Τα Κ.Ε.Α., ως μετεξέλιξη των Κέντρων Περιβαλλοντικής Εκπαίδευσης (Κ.Π.Ε.), ενσωματώνουν τις αρμοδιότητες των υπευθύνων Περιβαλλοντικής Εκπαίδευσης, Αγωγής Υγείας, Πολιτιστικών Θεμάτων και Πολιτιστικών Δραστηριοτήτων. Η χρηματοδότηση των Κ.Ε.Α. θα γίνεται από τους Δήμους(!)

Το Κ.Ε.Α., επίσης, θα είναι κοινό για τις δύο βαθμίδες εκπαίδευσης.

Πρωθείται η ενοποίηση σε επίπεδο περιεχομένου όλων των σχολικών δραστηριοτήτων, που απευθύνονται στους μαθητές όλων των τάξεων. Επιδιώκουν με πιο οργανωμένο και συστηματικό τρόπο να παρέμβουν στις συνειδήσεις της νέας γενιάς γύρω από μια σειρά κρίσιμα ζητήματα. Επιδιώκουν να θέσουν επιπλέον εμπόδια στην ανάδειξη ζητημάτων από εκπαιδευτικούς που πηγαίνουν κόντρα στις κυρίαρχες αξίες της Ε.Ε.

Μέσω της λεγόμενης αειφορίας θέλουν να κάνουν τον εκπαιδευτικό ιμάντα μεταφοράς αντιδραστικών αντιλήψεων, όπως π.χ. ότι η σημερινή ανάπτυξη, που υποτάσσει τα πάντα στο επιχειρηματικό κέρδος, μπορεί να συμβαδίσει με την προστασία του περιβάλλοντος, με τις σύγχρονες ανάγκες του ανθρώπου.

Η παιδαγωγική ελευθερία που αναγνωρίζουν είναι «εντός των τειχών».

4. Δεν είναι αθώα η θεσμοθέτηση των λεγόμενων «Ομάδων Σχολείων»

Στην πράξη θα λειτουργούν σαν μια άτυπη εκπαιδευτική δομή με διαδικασίες εκπροσώπησης και πλαίσιο κοινής λειτουργίας.

Πρωθείται η αλληλοσυμπλήρωση λειτουργιών, με στόχο την «κάλυψη» των κενών που υπάρχουν σε δασκάλους, καθηγητές και υποδομές (π.χ. εργαστήρια), τις μετακινήσεις μαθητών και τη μεγαλύτερη εξοικονόμηση προσωπικού, τη δημιουργία πολυπληθών τμημάτων. Ανοίγει ο δρόμος

για μεταφορά της οργανικότητας σε επίπεδο ομάδας σχολείων, τη συνεχή κινητικότητα για τη συμπλήρωση ωραρίου και την κάλυψη των κενών.

Με αυτή τη δομή δημιουργούνται οι προϋποθέσεις για την υλοποίηση του προγράμματος του Ι.Ε.Π. για τη Β' Λυκείου, που ήρθε στη δημοσιότητα πριν λίγο καιρό, αλλά και των σχεδιασμών για το «νέο» Λύκειο π.χ. για επιλογή μαθητών που θα διδάσκονται σε ένα από τα σχολεία της ομάδας και όχι σε όλα.

Πρωθείται η διαδικασία της αντιδραστικής – κρατικής αξιολόγησης στην εκπαίδευσης σε όλα τα επίπεδα

Παραμένει σε ισχύ όλο το υπάρχον αντιδραστικό νομοθετικό πλαίσιο για τους Δημοσίους Υπαλλήλους, που καθορίζει τους αντιλαϊκούς στόχους του κράτους, τη συμπεριφορά των Δημοσίων Υπαλλήλων «εντός και εκτός υπηρεσίας», την «πίστη» στους αντιλαϊκούς νόμους του κράτους. Είναι σε ισχύ ο Δημοσιοϋπαλληλικός Κώδικας και ο νόμος 4354/15, για το μισθολόγιο, που προβλέπουν τη σύνδεση της «αξιολόγησης» με την περικοπή μισθού και τις απολύσεις.

Μεταφέρονται στην εκπαίδευση και επεκτείνονται οι διατάξεις του ν. 4369/16 (Βερναρδάκη).

Στη βάση αυτή, αλλά και στη βάση των αντiekπαιδευτικών νόμων που προωθούν το αυτόνομο, κατηγοριοποιημένο σχολείου της αγοράς, θα γίνεται η αξιολόγηση των δομών, των στελεχών και των σχολικών μονάδων.

Η κατάργηση του Π.Δ. 152 αλλά και πλειωρών του ν. 3848 παραμένει χωρίς αντίκρισμα. Ίδιες προβλέψεις και ίδιες διατάξεις επανέρχονται στο σώμα του σχεδίου νόμου μέσα από τη διαδικασία αξιολόγησης των στελεχών

της εκπαίδευσης αλλά και τη διαδικασία αποτίμησης του εκπαιδευτικού έργου της σχολικής μονάδας.

Το γεγονός ότι το συνδικαλιστικό κίνημα απέρριψε οργανωμένα τις προηγούμενες προσπάθειες αξιολόγησης (π.χ. Μητσοτάκη – Αρβανιτόπουλου)

παίρνεται υπόψη από την κυβέρνηση, η οποία και σ' αυτό τον τομέα έρχεται να κάνει τη «βρώμικη δουλειά». Ο βασικός τους στόχος είναι να εμπλέξουν τους εκπαιδευτικούς στη διαδικασία της αντιδραστικής αξιολόγησης, να τους κάνουν συνενόχους στην αντιλαϊκή πολιτική με δηλωμένο στόχο να «εμπεδωθεί η κουλτούρα αξιολόγησης».

Δεν είναι αλήθεια ότι δε θα αξιολογείται ο εκπαιδευτικός. Στις πλάτες του φορτώνεται ένα ολόκληρο πλέγμα αξιολογικών ελέγχων σε όλα τα επίπεδα. Ο

Σύλλογος Διδασκόντων προχωρά σε προγραμματισμό και αποτίμηση του εκπαιδευτικού έργου, στη βάση συγκεκριμένων στόχων, οι οποίοι δε θα καθορίζονται μόνο από τα αναλυτικά προγράμματα και τους κατά τόπους περιφερειακούς σχεδιασμούς.

Δεν είναι αλήθεια ότι δε θα αξιολογείται ο εκπαιδευτικός

Η λεγόμενη «αποτίμηση του παιδαγωγικού έργου» σε κάθε σχολική μονάδα θα γίνεται στη βάση θεματικών αξόνων, με ειδική φόρμα και δείκτες, οι οποίοι θα καθορίζονται με Υπουργική Απόφαση και με την άμεση εμπλοκή των Διευθυντών των σχολείων και στελεχών του ΠΕΚΕΣ (!!). Δηλαδή με απόλυτα μετρήσιμους δείκτες και με το «άγρυπνο μάτι» της κυβέρνησης παρόν.

Οι εκθέσεις αποτίμησης θα κοινοποιούνται στο οικείο ΠΕ.Κ.Ε.Σ.! Δε θα μένουν απλώς στο συρτάρι του Διευθυντή του σχολείου. Θα αποτελούν μετρήσιμο δείκτη κατηγοριοποίησης του σχολείου και μέσω εκφοβισμού. Τα συμπεράσματα σε επίπεδο Περιφέρειας αλλά και οι συνολικές εκθέσεις του Ι.Ε.Π. θα αξιοποιούνται ως εργαλεία προώθησης αντiekπαιδευτικών πολιτικών. Στην προσπάθεια αυτή επιδιώκουν να έχουν και με τη «βούλα» τη συναίνεση των εκπαιδευτικών.

Αυτό δεν μπορούμε να το επιτρέψουμε!!

Η διαδικασία της «αποτίμησης» δεν έχει καμία σχέση με την παιδαγωγική ευθύνη του Σύλλογου Διδασκόντων στην επίλυση ζητημάτων που σχετίζονται με τη λειτουργία του σχολείου. Αυτή υπάρχει και είναι δεδομένη. Είναι διαδικασία «αυτοαξιολόγησης», που μετατρέπει τον Σύλλογο Διδασκόντων σε «συνυπεύθυνο» για τα προβλήματα που δημιουργούν οι κυβερνητικές πολιτικές.

Ό,τι δηλαδή καλούνταν να υλοποιήσουν οι Σύλλογοι Διδασκόντων με την αυτοαξιολόγηση του Αρβανιτόπουλου: τυποποιημένες φόρμες, κατάθεση σχεδίων δράσης για καινοτομίες, υλικοτεχνική υποδομή, συνεργασίες με φορείς και τοπική κοινωνία, εσωτερικοί κανονισμοί σχολείων κλπ. Και λογοδοσία για τα αποτελέσματα. Κατάθεση των εκθέσεων στην ηλεκτρονική πλατφόρμα τότε, στο ΠΕΚΕΣ τώρα (άρθρο 47)

Το γεγονός ότι στην εκπαίδευση υπάρχουν **χιλιάδες στελέχη εκπαίδευσης** ως και τις/τους Προϊσταμένους των Νηπιαγωγείων και των ολιγοθέσιων Δημοτικών και χιλιάδες ακόμα εκπαιδευτικοί, που έχουν τα

Αλήθεια πιστεύει κανείς μετά από όλα αυτά ότι ο εκπαιδευτικός μένει έξω από την αξιολόγηση;

τυπικά προσόντα και επιθυμούν κάποια θέση ευθύνης, αποδεικνύει ότι η αξιολόγηση θα αφορά τελικά ένα μεγάλο κομμάτι του κλάδου ΑΜΕΣΑ!!

Τα κριτήρια επιλογής των στελεχών της εκπαίδευσης αφορούν όχι απλά την επιστημονική επάρκεια και την υπηρεσιακή διαδρομή του κάθε συναδέλφου

αλλά είναι και αποδεικτικά αποδοχής και στήριξης αυτής της πολιτικής. Στα πλαίσια αυτά εντάσσεται

και η «αμαρτωλή» συνέντευξη.

Τα κριτήρια αξιολόγησης των στελεχών και των υποψήφιων στελεχών αποδεικνύουν τον αντιλαϊκό – αντικατασκευαστικό προσανατολισμό της αξιολόγησης.

Για παράδειγμα μέσω της «διαχείρισης ανθρώπινου δυναμικού», της «καλής συνεργασίας με τους προϊσταμένους» ή της «εύρυθμης λειτουργίας της σχολικής μονάδας», που αποτελούν κριτήρια αξιολόγησης και κατηγοριοποίησης, επιδιώκουν να διαμορφώσουν μια μεγάλη μάζα στελεχών - manager.

Στους διευθυντές και υποδιευθυντές των σχολείων «φορτώνουν» έναν τεράστιο όγκο καθηκόντων, στα πλαίσια της διαχείρισης μιας υποστελεχωμένης και υποχρηματοδοτούμενης σχολικής μονάδας, και μετά τους αξιολογούν για το πώς ανταπεξήλθαν. Είναι κρίσιμο, ειδικά αυτοί οι συνάδελφοι, να μην παίξουν τον ρόλο που τους ετοιμάζει η κυβέρνηση, να μην γίνουν το μαστίγιο για λογαριασμό των κυβερνητικών αντιλαϊκών στοχεύσεων.

Η αξιολόγηση – αποτίμηση ή όπως αλλιώς εμφανίζεται στην εκπαίδευση είναι άμεσα δεμένη με το περιεχόμενο της δουλειάς του εκπαιδευτικού, με τον στόχο να γίνει χρήσιμο γράναζι στους αντιλαϊκούς στόχους αυτής της πολιτικής, αλλά και στην προώθηση των «αξιών» του συστήματος προς τη νέα γενιά.

Έχει αντιδραστικό περιεχόμενο και γι' αυτό πρέπει να απορριφθεί.

Πώς θα προωθούνται αυτές οι στοχεύσεις;

Παράδειγμα 1:

Υλοποιείται ο στόχος για εξοικονόμηση εκπαιδευτικών με την εφαρμογή του Π.Δ. 79, δημιουργούνται 25αρια τμήματα, γίνονται λιγότερα αιτήματα για έγκριση ολιγομελών τμημάτων, προχωρούν οι αναθέσεις μαθημάτων; Τότε το σχολείο και τα στελέχη αξιολογούνται θετικά. Δεν υλοποιείται, αξιολογούνται αρνητικά.

Παράδειγμα 2:

Με δεδομένη την υποχρηματοδότηση των σχολικών μονάδων και την «επιτροπεία» στα οικονομικά τους, το σχολείο καταφέρνει να βρίσκει άλλες πηγές χρηματοδότησης, εμπλέκει τους γονείς βάζοντάς τους να πληρώνουν ή βρίσκει χορηγούς; Τότε το σχολείο και τα στελέχη αξιολογούνται θετικά. Δεν υλοποιείται, αξιολογούνται αρνητικά.

Παράδειγμα 3:

Το σχολείο εφαρμόζει καινοτόμα προγράμματα της Ε.Ε. π.χ. το Teachers 4 Europe; Τότε αναβαθμίζεται στην κατάταξη των αξιολογήσεων. Τότε το σχολείο και τα στελέχη αξιολογούνται θετικά. Δεν υλοποιείται, αξιολογούνται αρνητικά.

Παράδειγμα 4:

Τα ΕΠ.ΑΑ. προωθούν αποτελεσματικά τα προγράμματα Μαθητείας, συνδέονται με τις επιχειρήσεις, βοηθούν στην απορρόφηση κονδυλίων ΕΣΠΑ; Τότε το σχολείο και τα στελέχη αξιολογούνται θετικά. Δεν υλοποιείται, αξιολογούνται αρνητικά.

Επιπλέον:

Η αριθμητική κατάταξη και κατηγοριοποίηση στην κλίμακα 0 – 100 (από άριστα στελέχη έως ακατάλληλα) λειτουργεί τελικά τιμωρητικά και ανοίγει επικίνδυνους δρόμους.

Ο Δημοσιοϋπαλληλικός Κώδικας προβλέπει ότι, αν ένας εργαζόμενος αξιολογηθεί δυο φορές ανεπαρκής, με βαθμό από 0-24, μπαίνει με το ερώτημα της απόλυσης.

Η απεργοσπαστική τροπολογία, που ψήφισε η κυβέρνηση μαζί με τη Ν.Δ. και περιείχε την πρόβλεψη ότι τα στελέχη που δε θα αξιολογήσουν χάνουν το δικαίωμα να θέσουν ξανά υποψηφιότητα για θέση ευθύνης, ενσωματώνεται μέσα στον νόμο.

Όλα αυτά αποδεικνύουν ότι η αξιολόγηση είναι βαθιά αντιδραστική και τιμωρητική.

Η μετατροπή του Συλλόγου Διδασκόντων σε αξιολογητή του Διευθυντή του σχολείου, μέσα από τη διαδικασία του ανώνυμου ερωτηματολογίου, που θα συμπληρώνεται στο τέλος κάθε χρονιάς, είναι η μια όψη του νομίσματος. Η άλλη όψη είναι η αξιολόγηση όλων των εκπαιδευτικών από τον Διευθυντή και όλες τις παραπάνω δομές και στελέχη!

Δεν πρέπει να βάλουμε τα χέρια μας για να βάλουμε τα μάτια μας. Κανείς συνάδελφος και σε κανένα επίπεδο να μη γίνει αξιολογητής!

Δίνεται ρόλος αξιολογητή και στο Σχολικό Συμβούλιο.

Αφού η κυβέρνηση και το κράτος, έχοντας άλλες προτεραιότητες (βλ. ΝΑΤΟϊκές δαπάνες, φοροαπαλλαγές και επιδοτήσεις στο κεφάλαιο) έχουν βάλει στη δημοσιονομική μέγγενη τη χρηματοδότηση των σχολείων, οι ίδιοι οι εκπαιδευτικοί, οι γονείς και οι μαθητές καλούνται να «βγάλουν το φίδι από την τρύπα», βάζοντας πιο βαθιά το χέρι στην τσέπη για τη λειτουργία του σχολείου. Για να εξασφαλίσουν ότι θα λειτουργεί μ' αυτό τον τρόπο, προβλέπουν τη συμμετοχή του Σχολικού Συμβουλίου στις διαδικασίες προγραμματισμού και αποτίμησης του έργου της σχολικής μονάδας!

Η Α.Δι.Π.Π.Δ.Ε όχι απλά δεν καταργείται αλλά αναβαθμίζεται, αναπτύσσοντας ολοκληρωμένο πληροφοριακό σύστημα διαχείρισης και βάσης δεδομένων της αξιολόγησης του εκπαιδευτικού συστήματος, σε συνεργασία με το Υπ. Παιδείας.

Τελικά οι νόμοι «Μητσotάκη», «Διαμαντοπούλου», «Αρβανιτόπουλου», και «Βερναρδάκη», όλες οι αντιλαϊκές πολιτικές είναι μέσα σε «κάθε παράγραφο» του σχεδίου νόμου.

Το αντιλαϊκό σχέδιο νόμου απορρίπτεται!

Ο προσανατολισμός των κυβερνητικών σχεδιασμών συμπίπτει με τις κυβερνητικές θέσεις της Ν.Δ. και τις δηλώσεις Μητσotάκη για την αυτονομία - κατηγοριοποίηση του σχολείου, την αποκέντρωση, την προσαρμογή των προγραμμάτων σπουδών στην «αγορά». Η στρατηγική σύμπληυση ΣΥΡΙΖΑ και Ν.Δ. δεν μπορεί να κρυφτεί, όσες σικέ αντιπαραθέσεις και αν στήσουν!

Αυτό που μας ετοιμάζουν, όλοι αυτοί μαζί, είναι το σχολείο του ΟΟΣΑ, της Ε.Ε. και των εντολών του ΣΕΒ, το σχολείο της αγοράς, των περικοπών και της σύγχρονης ημιμάθειας. Με σχολικές μονάδες, που θα αναζητούν πόρους για να λειτουργήσουν, με διαφοροποιημένα προγράμματα και εκπαιδευτικούς λάστιχο. Άλλωστε πολλὰ απ' αυτά τα ζούμε ήδη μέσα στις τάξεις μας, στην καθημερινότητα της εκπαίδευσης.

Η στάση των συνδικαλιστικών ηγεσιών σε ΔΟΕ – ΟΛΜΕ – ΑΔΕΔΥ λειτουργεί υπονομευτικά στον αγώνα των χιλιάδων εκπαιδευτικών. Μιλάνε για μια «καλή αξιολόγηση», στο Δημόσιο και την Εκπαίδευση, ενώ τέτοια δεν υπάρχει!

ΔΑΚΕ – ΔΗ.ΣΥ. – ΣΥΡΙΖΑ στην ΑΔΕΔΥ ισχυρίζονται πως ο νόμος 4369/2016 (για την αξιολόγηση στο Δημόσιο), που έρχεται και στην εκπαίδευση, είναι σε πιο θετική κατεύθυνση σε σχέση με τους νόμους των προηγούμενων κυβερνήσεων. Προχωράνε βήμα – βήμα στη λήξη της «αποχής από την αξιολόγηση», ερχόμενοι σε συμβιβασμό με το Υπουργείο.

Τραβούν το χαλί κάτω από τα πόδια των εκπαιδευτικών!

Καλλιεργούν επικίνδυνες αυταπάτες πως, στο πλαίσιο της γενικότερης αντιλαϊκής πολιτικής του σημερινού ταξικού κράτους, μπορεί να υπάρξει «φιλολαϊκή αξιολόγηση».

Οι παρατάξεις που στηρίζουν τον ΣΥΡΙΖΑ (ΣΥΝΕΚ/ΕΡΑ/ΑΕΕΚΕ) στην Εκπαίδευση υποστηρίζουν το νομοσχέδιο και μιλάνε για «βελτιώσεις στα σημεία». Γίνονται ηλιθιότητες για το πέρασμα των συγχωνεύσεων και της αξιολόγησης στην εκπαίδευση.

ΔΑΚΕ/ΔΗ.ΣΥ./ΠΕΚ συμφωνούν στην ουσία της αξιολόγησης. Μιλούν για μη τιμωρητική αξιολόγηση και αποτίμηση του εκπαιδευτικού έργου. Βρίσκονται στην ίδια γραμμή πλευράς με τις δυνάμεις του ΣΥΡΙΖΑ. Κάνουν κριτική σε επιμέρους πλευρές του νόμου (π.χ. μιλάνε για ιδεοληψίες του ΣΥΡΙΖΑ, πως δεν έχει επιστημονική τεκμηρίωση, ότι στόχο έχει τον κομματικό έλεγχο στην εκπαίδευση), για να κρύψουν την ουσιαστική τους ταύτιση στο

αντιδραστικό περιεχόμενο της αξιολόγησης αλλά και για αντιπολιτευτικούς λόγους.

Επιδιώκουν να θολώσουν τα νερά, να κρύψουν προσωρινά τη θέση τους. Στην ΟΛΜΕ μάλιστα ΣΥΝΕΚ και ΔΑΚΕ πρωτοστάτησαν σε δηλώσεις ότι «η αποχή από την αξιολόγηση δεν μπορεί να συζητηθεί πλέον

ως μέσο πάλης».

Η μάχη ενάντια στο αντιεκπαιδευτικό περιεχόμενο της «αξιολόγησης» πέφτει στις πλάτες των ΕΛΜΕ και των ΣΥΛΛΟΓΩΝ. Δεν έχουμε καμία εμπιστοσύνη στις συνδικαλιστικές ηγεσίες σε ΔΟΕ - ΟΛΜΕ.

Τώρα είναι η ώρα οι εκπαιδευτικοί μέσα από τους Συλλόγους και τις ΕΛΜΕ να πάρουμε την υπόθεση του αγώνα στα χέρια μας!!

Να δυναμώσουμε τον αγώνα για:

- Αποκλειστικά δημόσια δωρεάν παιδεία για όλα τα παιδιά. Ούτε 1€ από την τσέπη των γονιών για τη μόρφωση των παιδιών και τη λειτουργία του σχολείου.
- Σχολείο που θα μορφώνει, θα διαπαιδαγωγεί και δε θα εξοντώνει.
- Ενιαίο Δωδεκάχρονο Σχολείο και Δίχρονη Υποχρεωτική Προσχολική Αγωγή, για όλα τα παιδιά. Αντίστοιχα όλα τα παιδιά με ειδικές ανάγκες στη δημόσια δομή που έχουν ανάγκη.
- Σύγχρονα αναλυτικά προγράμματα και περιεχόμενο διδασκαλίας που θα προάγει τη γενική επιστημονική γνώση και όχι τις στείρες δεξιότητες.
- Κατάργηση της επιχειρηματικής δραστηριότητας στην Παιδεία.
- Μόνιμη και σταθερή δουλειά για όλους. Μαζικούς μόνιμους διορισμούς εκπαιδευτικών όλων των ειδικοτήτων. Άμεση μονιμοποίηση όλων των 25.000 συμβασιούχων, που εργάζονται τα τελευταία χρόνια στην εκπαίδευση. Εξίσωση των δικαιωμάτων των αναπληρωτών με των μόνιμων.

Απαντάμε αγωνιστικά στους κυβερνητικούς σχεδιασμούς.

- Αποκαλύπτουμε τους στόχους του νομοσχεδίου και προετοιμάζουμε αγωνιστική απάντηση ενάντια στη ψήφισή τους.
- Προχωράμε σε καλά προετοιμασμένες Γενικές Συνελεύσεις των ΣΥΛΛΟΓΩΝ και των ΕΛΜΕ.
- Όλα τα Σωματεία, ΣΥΛΛΟΓΟΙ και ΕΛΜΕ, και οι Σύλλογοι Διδασκόντων παίρνουμε αποφάσεις συμμετοχής στην «αποχή από κάθε διαδικασία αξιολόγησης σε όλα τα επίπεδα». Οργανώνουμε όλα τα πρακτικά μέτρα (π.χ. αποφάσεις Συλλόγων Διδασκόντων, συλλογή υπογραφών) για την ακύρωση στην πράξη κάθε διαδικασίας αξιολόγησης σε όλα τα επίπεδα. Συζητάμε με γονείς και μαθητές για τις αρνητικές συνέπειες στη μόρφωση του λαού από την αντιδραστική πολιτική της κυβέρνησης.
- Καλούμε τη ΔΟΕ και την ΟΛΜΕ να κηρύξουν άμεσα «αποχή από κάθε διαδικασία αξιολόγησης σε όλα τα επίπεδα».

